

Dosarul nr. 3r-116/20

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, Gr. Dașchevici, Vl. Clima)

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la controlul normativ al prevederilor pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020,

împotriva încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc,

constată:

La 25 aprilie 2020, Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc au depus prin intermediul poștei electronice cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prin care au solicitat anularea pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020.

Prin încheierea din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc.

La 28 aprilie 2020, Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc au depus la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, recurs motivat împotriva încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și anularea încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au menționat că declararea acțiunii ca inadmisibilă constituie în esență un refuz din partea Curții de Apel Chișinău de a examina în fond cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale. Or, restricția impusă accesului la o instanță de judecată nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În speță, însă, prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că actul

administrativ contestat nu lezează dreptul invocat de reclamante, deoarece nu reprezintă altceva decât invocarea formală a unor temeuri de inadmisibilitate a acțiunii, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare.

În opinia recurentelor au revendicat și demonstrat un drept vătămat în sensul articolelor 17 și 189 din Codul administrativ, în concret faptul că prin pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 21 din 24 aprilie 2020 li se încalcă dreptul la examinare de către Curtea Supremă de Justiție a cauzei lor privind anularea dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 15 din 08 aprilie 2020 în termen rezonabil, în condițiile în care zilele de 27-30 aprilie 2020 au fost declarate zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar. Astfel, având în vedere că Curtea Supremă de Justiție este unitate bugetară, aceasta nu a activat în perioada 27-30 aprilie 2020, ceea ce denotă că recursul lor din 12 aprilie 2020 împotriva încheierii din 11 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău nu s-a examinat în această perioadă, deși conform pct. 8 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 4 din 24 martie 2020, cauzele privind controlul normativ al actelor Comisiei pentru Situații Excepționale se judecă în termen de 72 de ore.

Prin urmare, recurentele au considerat că au respectat condițiile de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, demonstrând inclusiv și pretinsul drept vătămat.

Prin referința din 20 mai 2020, intimata Comisia pentru Situații Excepționale a solicitat declararea recursului ca inadmisibil (f.d. 102, 103-104, 105-108).

Primordial, Colegiul consideră oportun de a nota că, noțiunea de „hotărâre” reglementată la pct. 10 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 4 din 24 martie 2020 are un înțeles echivoc. Respectiv, aceasta nu poate fi înțeleasă în sens larg, ca act judecătoresc de dispoziție emis sub orice formă, ci doar în sens îngust, așa după cum a fost reglementat de emitentul actului administrativ normativ, ca act de dispoziție pronunțat asupra fondului cauzei.

Mai mult ca atât, conform articolului 225 alin. (3) din Codul administrativ, în cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe:

- a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul;
- b) competența autorității publice de a emite actul;
- c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ;
- d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite.

Prin urmare, actele judecătorești de dispoziție emise de Curtea de Apel Chișinău sub formă de încheieri, în cauzele de contencios administrativ cu privire la controlul normativ al dispozițiilor emise de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova pot constitui obiect al controlului judiciar în ordine de recurs în secțiunea 1, conform Capitolului IV din Codul administrativ.

Astfel, încheierea din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău poate forma obiectul controlului judiciar în ordine de recurs.

Conform articolului 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii

judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Instanța de recurs consideră că Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc s-a conformat prevederilor articolului 242 din Codul administrativ pentru demararea căii de atac în ordine de recurs, deoarece în speță recursul motivat împotriva încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost depus prin intermediul poștei electronice la 28 aprilie 2020 (f.d. 93).

Potrivit articolului 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În conformitate cu articolul 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care respinge recursul.

Examinând recursul depus, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l respinge, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că obiectul prezentei spețe în contencios administrativ îl formează controlul normativ al prevederilor pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020, prin care zilele de 27 aprilie – 30 aprilie 2020 s-au declarat zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune, cu excepția:

1.1. instituțiilor medico-sanitare, de sănătate publică și servicii auxiliare pentru instituțiile de sănătate publică, serviciilor de salvare, urgență și de asistență socială;

1.2. autorităților administrative din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;

1.3. instituțiilor de învățământ de toate nivelurile (de educație timpurie, instituțiile de învățământ primar, secundar, profesional tehnic, superior, de învățământ extrașcolar și de învățământ special), care vor asigura desfășurarea procesului educațional la distanță;

1.4. Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

1.5. Băncii Naționale a Moldovei.

Prin încheierea din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc cu privire la controlul normativ al prevederilor pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020.

Curtea de Apel Chișinău, ca primă instanță, examinând admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, a reținut că prevederile pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie

2020 nu afectează niciun drept subiectiv personal al reclamantelor. Prima instanță a notat că doar persoana în privința căreia sunt aplicate măsurile stabilite prin dispozițiile contestate este îndreptățită de a le contesta în instanță în vederea apărării drepturilor și intereselor sale.

Mai mult ca atât, prima instanță a notat că, deși, reclamantele invocă încălcarea drepturilor sale doar în privința declarării zilelor de 27-30 aprilie 2020 ca fiind de odihnă doar în raport cu activitatea Curții Supreme de Justiție, acestea contestă integral norma pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020, inclusiv în privința altor unități din sectorul bugetar și instituții/autorități publice la autogestiune, referitor la care nu invocă existența unui drept încălcat.

Verificând temeinicia încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs a constatat că aceasta este temeinică și legală, fiind emisă în concordanță cu normele de drept procedural pertinente speței.

În conformitate cu articolul 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În sensul articolului 17 din Codul administrativ drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform articolului 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Implicit speței deduse judecății instanța de recurs atestă că prin articolul 1 din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020.

La articolul 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 au fost exhaustiv enumerate măsurile întru executarea cărora Comisia pentru Situații Excepționale va emite dispoziții pe perioada stării de urgență.

La fel, articolele 3 și 4 din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 stipulează că dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova sunt obligatorii și executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova și intră în vigoare din momentul emiterii.

În această ordine de idei, la 24 aprilie 2020, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova a emis dispoziția nr. 21 din 24 aprilie 2020, care *inter alia* stipulează la pct. 1 că zilele de 27 aprilie – 30 aprilie 2020 se declară zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar și instituțiile/autoritățile publice la autogestiune, cu excepția:

1.1. instituțiilor medico-sanitare, de sănătate publică și servicii auxiliare pentru instituțiile de sănătate publică, serviciilor de salvare, urgență și de

asistență socială;

1.2. autorităților administrative din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;

1.3. instituțiilor de învățământ de toate nivelurile (de educație timpurie, instituțiile de învățământ primar, secundar, profesional tehnic, superior, de învățământ extrașcolar și de învățământ special), care vor asigura desfășurarea procesului educațional la distanță;

1.4. Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

1.5. Băncii Naționale a Moldovei.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Articolul 3 din Codul administrativ stipulează că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Din interpretarea logico-juridică a normelor precitate rezultă că unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, inclusiv a acțiunii în control normativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

La acest aspect Colegiul notează că testului de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ urmează a fi supusă și acțiunea de control normativ, inclusiv prin verificarea revendicării unui drept propriu vătămat și una din formele activității administrative, conform articolelor 12 și 206 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ. Or, în esență, scopul acțiunii în control normativ constă în anularea unui act administrativ normativ, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Conform articolului 206 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În corespundere cu articolul 12 din Codul administrativ, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Potrivit articolului 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ garantează controlul judecătoresc al activității administrative și stipulează că acesta nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Astfel, din normele precitate rezultă cert că scopul acțiunii în control normativ constă în anularea unui act administrativ normativ, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Sub acest aspect Colegiul relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicată în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din Cod administrativ.

Din coroborarea normelor citate mai sus rezultă că revendicarea dreptului propriu este una din condițiile fundamentale pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității.

Această concluzie rezultă și din dispozițiile articolelor 3 și 38 alin. (2) din Codul administrativ, care în esență stipulează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul articolului 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Așadar, normele legale citate supra interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ prevăzute la articolul 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 38 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete.

La capitolul dat Colegiul învederează că revendicarea dreptului trebuie să fie dedus din memoriul cererii de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, or, sintagmele utilizate în textul articolelor 17, 38 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*.

În acest sens este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)]. Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Respectiv, conjunctura descrisă mai sus interzice apriori înaintarea în contencios administrativ a acțiunilor populare *actio popularis*, or, sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile, în cadrul acțiunii în control normativ reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat prin activitate

administrativă.

Însă, studiind cererea de chemare în judecată, precum și cererea de recurs, Colegiul atestă că pretențiile formulate de reclamantele Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc asupra prevederilor de la pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020, în contextul în care se solicită anularea integrală a acestui punct, nu afectează personal drepturile niciunei din reclamante. Or, acestea nu au invocat că ar fi afectate de dispozițiile contestate per ansamblu în privința tuturor unităților din sectorul bugetar și instituțiilor/autorităților publice la autogestiune, pentru care au fost declarate zilele respective ca fiind de odihnă.

Astfel, Colegiul consideră că prima instanță just a constatat că, deși, Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc invocă încălcarea drepturilor sale doar în privința declarării zilelor de 27-30 aprilie 2020 ca fiind de odihnă doar în raport cu activitatea Curții Supreme de Justiție, acestea contestă textul integral al pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020, inclusiv și în privința altor unități din sectorul bugetar și instituții/autorități publice la autogestiune, referitor la care nu invocă existența unui drept încălcat.

Succesiv, Colegiul nu poate accepta argumentul recurentelor, precum că declararea zilelor de 27-30 aprilie 2020 ca fiind de odihnă pentru Curtea Supremă de Justiție și s-a încălcat dreptul la judecare în termen rezonabil a cauzei lor în contencios administrativ cu privire la controlul normativ al dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 15 din 08 aprilie 2020.

În acest sens este imperios faptul că, la 09 aprilie 2020, Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc au depus la Curtea de Apel Chișinău acțiune împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale cu privire la controlul normativ al dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 15 din 08 aprilie 2020 și obligarea emiterii actului administrativ individual.

Prin încheierea din 11 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc cu privire la controlul normativ al dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 15 din 08 aprilie 2020 și obligarea emiterii actului administrativ individual.

La 12 aprilie 2020, Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc au depus la Curtea de Apel Chișinău, prin poștă electronică, recurs împotriva încheierii din 11 aprilie 2020.

La aspectul dat Colegiul notează că, în virtutea atribuțiilor sale, activitatea instanțelor de judecată în perioada stării de urgență este reglementată de Comisia pentru Situații Excepționale și, în contextul circumstanțelor speței, prin dispozițiile președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție.

Astfel, conform dispozițiilor președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 36 din 27 martie 2020, nr. 42 din 06 aprilie 2020, nr. 43 din 16 aprilie 2020 și nr. 44 din 24 aprilie 2020 zilele de 30 martie – 03 aprilie 2020, 07-17 aprilie 2020, 21-24 aprilie 2020 și 27-30 aprilie 2020 sunt declarate zile de odihnă pentru toți angajații Curții Supreme de Justiție. Recuperarea acestor zile se va realiza în modul stabilit de Guvern, după ridicarea stării de urgență. Ședințele de judecată, precum și pronunțarea hotărârilor motivate pe cauzele penale fixate pentru aceste perioade s-au contramandat, despre ce publicul larg a fost informat

pe pagina web a Curții Supreme de Justiție – www.csj.md.

Potrivit dispoziției președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 44 din 24 aprilie 2020, prin derogare de la pct. I, în cazul apariției necesității examinării unor cauze de natură urgentă, care nu suferă amânare, vor fi antrenati judecătorii, personalul strict necesar înregistrării și repartizării dosarelor, precum și asistentul/asistenții judiciari ai judecătorilor raportori pe cauzele respective. Prin derogare de la pct. 1, se antrenează pentru zilele de 29 aprilie și 30 aprilie 2020 șeful Secretariatului Curții Supreme de Justiție, personalul contabilității și Direcției resurse umane, precum și personalul din secția asigurare tehnico-materială (șoferul) pentru efectuarea activităților de calculare a salariilor pentru luna aprilie 2020.

Prin urmare, Colegiul consideră că prima instanță corect a conchis că prevederile pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020 nu atestă lezarea dreptului invocat de reclamantele-recurente, acțiunea acestora fiind inadmisibilă. Or, cererile în justiție pe durata stării de urgență națională trebuie să denote un caracter sporit de seriozitate. La caz, însă, acțiunea în control normativ este înaintată în contradicție cu dispozițiile legale pertinente, *in concreto* lipsa unui drept personal lezat prin activitatea administrativă.

La capitolul dat instanța de recurs consideră opozabile și prevederile articolului 225 alin. (3) din Codul administrativ, care stipulează că în cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe:

- a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul;
- b) competența autorității publice de a emite actul;
- c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ;
- d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite.

Astfel, în cazul acțiunii controlului normativ al dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale, suplimentar condițiilor de admisibilitate generale, cererea urmează să corespundă și condițiilor speciale prevăzute la articolul 225 alin. (3) din Codul administrativ.

În speță, însă, acțiunea înaintată de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc nu corespunde nici prevederilor articolului 225 alin. (3) din Codul administrativ.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă, în temeiul articolului 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc cu privire la controlul normativ al prevederilor pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020.

Din considerentele menționate supra și având în vedere că încheierea din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul depus de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc.

Conform articolelor 193, 241 și 243 alin. (1) lit. b), (2) și (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc împotriva încheierii din 27 aprilie 2020 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Colos și Prascovia Radulov-Covtoniuc împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la controlul normativ al prevederilor pct. 1 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 21 din 24 aprilie 2020.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Președintele ședinței, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh